

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 2132

Doknr.
953680

Dato
16-12-2024

Folketingets Socialudvalg har d. 12. december 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 29 (L 66) til social- og boligministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 29:

"Vil ministeren kommentere henvendelse af 12. december 2024 fra Litehouse Consult ApS, jf. L 66 - bilag 30?"

Svar:

Den henvendelse af 12. december 2024 fra Litehouse Consult ApS, som jeg er bedt om at kommentere, drejer sig navnlig om Højesteretsdommen af 16. august 2024 om samværschikane, set fra morens perspektiv.

Jeg kan oplyse, at Højesteret ved den nævnte dom fastslog, at børnenes manglende samvær med deres far i det væsentligste måtte henføres til morens handlinger og egen negative indstilling til faren. Uanset dette bestemte Højesteret, at faren ikke skulle have eneforældremyndigheden over børnene, og at børnene ikke skulle have bopæl hos ham. Højesteret henviste til, at moren i 4 år havde været børnenes primære omsorgsperson, samt til børnenes negative reaktioner i forbindelse med forsøg på at gennemføre de fastsatte overvågede samvær. For Højesteret drejede sagen sig ikke om samvær, fordi faren havde valgt ikke at søge om fastsættelse af samvær.

Henvendelsen fra Litehouse Consult ApS indeholder en nærmere gengivelse og meget detaljeret beskrivelse af morens oplevelse af parforholdet og således også om baggrunden for problemerne efter bruddet mellem forældrene og dermed baggrunden for retssagen. Det anføres endvidere mere generelt i henvendelsen, at frykten for ikke at blive troet er med til at forhindre voldsudsatte i at forlade voldelige parforhold og beskytte børnene.

Jeg kan ikke kommentere den konkrete sag, der er behandlet ved domstolene.

Men helt generelt kan jeg i forhold til lovforslaget oplyse, at det fremgår af bemærkningerne, at den foreslåede bestemmelse om forældrefremmedgørelse ikke vil have betydning for sager, hvor der er eller kan være reelle grunde til, at en forælder afbryder barnets kontakt med den anden forælder for at beskytte barnet.

At beskytte barnet mod den anden forælder kan være berettiget, eksempelvis hvis der er vold, herunder psykisk vold, i relationen mellem forældrene, eller der er vold mod barnet. Det kan også være berettiget at afbryde barnets

kontakt med den anden forælder, hvis udøvelse af samvær betyder, at den pågældende forælders sikkerhed bringes i fare. Videre kan det også være berettiget for en forælder at beskytte barnet mod den anden forælder, hvis der er begrundet mistanke om, at den anden forælder ikke kan tage sig af barnet på grund af psykisk sygdom eller misbrugsproblemer m.v.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister